Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 11. novembra 2015*

„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Vročanje sodnih in izvensodnih pisanj — Pojem ‚izvensodno pisanje‘ — Zasebna listina — Čezmejne posledice — Delovanje notranjega trga“

V zadevi C-223/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (prvostopenjsko sodišče št. 7 v Las Palmasu de Gran Canaria, Španija) z odločbo z dne 28. aprila 2014, ki je prispela na Sodišče 7. maja 2014, v postopku

Tecom Mican SL,

José Arias Domínguez,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano (poročevalec), podpredsednik Sodišča v funkciji predsednika prvega senata, F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. marca 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Tecom Mican SL T. Rosales Hernández, odvetnik,

— za špansko vlado A. Gavela Llopis, agentka,

— za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, agenta,

— za madžarsko vlado M. Fehér in G. Koós, agenta,

— za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, A. Fonseca Santos in R. Chambel Margarido, agenti,

— za Evropsko komisijo F. Castillo de la Torre in M. Wilderspin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. junija 2015

* Jezik postopka: španščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 16 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, str. 79).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru pritožbe, ki jo je pri Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (prvostopenjsko sodišče št. 7 v Las Palmasu de Gran Canaria) vložil trgovski zastopnik, Tecom Mican SL (v nadaljevanju: Tecom), zoper sklep sodnega tajnika tega sodišča, s katerim je ta zavrnil vročitev opomina družbi MAN Diesel & Turbo SE (v nadaljevanju: MAN Diesel) zunaj sodnega postopka.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

3 Člen 17 Haaške konvencije z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini (v nadaljevanju: Haaška konvencija iz leta 1965) določa:

„Zunajsodne listine organov in sodnih uradnikov države pogodbenice se lahko pošiljajo za vročitev v drugi državi pogodbenici na načine in po določbah te konvencije.“

4 V Praktičnem priročniku o delovanju Haaške konvencije o vročanju (Stalni urad Haaške konference o mednarodnem zasebnem pravu, Manuel pratique sur le fonctionnement de la Convention Notification de La Haye, 3. izdaja, Bruylant, Bruselj, 2006) je med drugim navedeno, da se „izvensodna pisanja […] razlikujejo od sodnih pisanj, ker niso neposredno povezana s postopkom, in od popolnoma zasebnih listin, ker zahtevajo posredovanje ‚javnega organa ali sodnega uradnika‘“.

Pravo Unije

5 Svet Evropske unije je z aktom z dne 26. maja 1997 na podlagi člena K.3 Pogodbe EU (členi od K do K.9 Pogodbe EU so bili nadomeščeni s členi od 29 EU do 42 EU) sprejel Konvencijo o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah Evropske unije (UL C 261, str. 1, v nadaljevanju: Konvencija iz leta 1997).

6 Ta konvencija ne opredeljuje pojma „zunajsodno pisanje“. Vendar je v obrazložitvenem poročilu o Konvenciji, sestavljeni na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah Evropske unije (UL 1997, C 261, str. 26), in sicer v komentarju glede člena 1 te konvencije, navedeno:

„[…] Zunajsodnih pisanj se ne zdi mogoče natančno opredeliti. Lahko se šteje, da so to pisanja, ki jih pripravi pravosodni uradnik, kot je notarska listina ali akt sodnega izvršitelja, ali pisanja, ki jih pripravi uradni organ države članice, ali tudi pisanja, katerih narava in pomen upravičujeta, da se jih pošlje in z njimi seznani naslovnike po uradnem postopku.“

7 Države članice navedene konvencije niso ratificirale.

8 Uredba Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 227), ki se je zgledovala po besedilu navedene konvencije, je v členu 16 določala:

„Zunajsodna pisanja se pošiljajo za vročitev v drugi državi članici v skladu z določbami te uredbe.“

9 Člen 17(b) te uredbe je določal sestavo glosarja pisanj, ki se lahko vročajo po tej uredbi.

10 Ta glosar je bil Priloga II k Odločbi Komisije 2001/781/ES z dne 25. septembra 2001 o sprejemu priročnika sprejemnih organov in glosarja pisanj, ki se vročajo v skladu z Uredbo št. 1348/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije 2007/500/ES z dne 16. julija 2007 (UL L 185, str. 24). Vseboval je informacije, ki so jih na podlagi člena 17(b) Uredbe št. 1348/2000 sporočile države članice. Glede Kraljevine Španije je bilo v njem med drugim navedeno, da „[k]ar zadeva zunajsodne listine, ki se lahko vročajo, so to zunajsodne listine, ki jih izdajajo oblastni organi, ki so po španski zakonodaji pristojni za vročitve“.

11 Uredba št. 1348/2000 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1393/2007.

12 V uvodnih izjavah 2 in 6 Uredbe št. 1393/2007 je navedeno:

„(2) Za pravilno delovanje notranjega trga je potrebno boljše in hitrejše pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah pri vročanju med državami članicami.

[…]

(6) Zaradi učinkovitosti in hitrosti sodnih postopkov v civilnih zadevah mora pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj potekati neposredno in s hitrimi sredstvi med lokalnimi organi, ki jih imenujejo države članice. […]“

13 Člen 2(1) te uredbe določa:

„Vsaka država članica imenuje javne uradnike, organe ali druge osebe (v nadaljevanju: ‚organi za pošiljanje‘), ki so pristojni za pošiljanje sodnih ali izvensodnih pisanj z namenom vročitve v drugi državi članici.“

14 V skladu s členom 23(1) navedene uredbe je Kraljevina Španija Evropski komisiji sporočila, da je kot „organ za pošiljanje“ določila sodnega tajnika na nacionalnih sodiščih (Secretario Judicial) (v nadaljevanju: sodni tajnik).

15 Členi od 12 do 15 Uredbe št. 1393/2007 določajo „druge načine pošiljanja in vročanja sodnih pisanj“.

16 Člen 16 te uredbe določa:

„Izvensodna pisanja se za vročitev v drugi državi članici [lahko] pošiljajo v skladu z določbami te uredbe.“

Špansko pravo

17 Z zakonom 12/1992 o pogodbi o trgovskem zastopanju (Ley 12/1992, sobre contrato de agencia) z dne 27. maja 1992 (BOE z dne 29. maja 1992, v nadaljevanju: zakon 12/1992) je bila v špansko nacionalno pravo prenesena Direktiva Sveta 86/653/EGS z dne 18. decembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic o samozaposlenih trgovskih zastopnikih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 177).

18 Člen 15(2) zakona 12/1992 določa:

„Zastopnik ima pravico od naročitelja zahtevati predložitev računovodskih izkazov, kolikor je to potrebno za preveritev vseh elementov v zvezi s provizijami, do katerih je upravičen, in na način, določen s trgovinskim zakonikom. Zastopnik ima prav tako pravico pridobiti informacije, ki jih ima naročitelj na voljo in ki so potrebne za preveritev zneska navedenih provizij.“

19 Člen 28 navedenega zakona, naslovljen „Odpravnina“, določa:

„1. Ob prenehanju pogodbe o trgovskem zastopanju, sklenjene za določen ali nedoločen čas, ima zastopnik, ki je naročitelju pridobil nove stranke ali je občutno povečal posle z dosedanjimi strankami, pravico do odpravnine, če lahko njegova prejšnja dejavnost naročitelju še vedno znatno koristi in je plačilo te odpravnine pravično, pri čemer se upoštevajo obstoj klavzul o konkurenčni prepovedi po prenehanju pogodbe, provizije, ki jih trgovski zastopnik izgubi, in druge okoliščine primera.

[…]“

20 Člen 31 zakona 12/1992 določa:

„Tožba za uveljavljanje odpravnine ali odškodnine zastara v enem letu od prenehanja pogodbe.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

21 MAN Diesel, družba nemškega prava, in Tecom, družba španskega prava, sta novembra 2009 sklenili pogodbo o trgovskem zastopanju.

22 Družba MAN Diesel je 8. marca 2012 to pogodbo enostransko odpovedala z učinkom od 31. decembra 2012.

23 Družba Tecom je po tej odpovedi 19. novembra 2013 sodnega tajnika na Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (prvostopenjsko sodišče št. 7 v Las Palmasu de Gran Canaria) zaprosila, naj po nemškem pristojnem organu družbi MAN Diesel vroči opomin, s katerim je v skladu z zakonom 12/1992 zahtevala plačilo zneska, za katerega je družba Tecom menila, da ji pripada kot odpravnina, in zneskov zapadlih, vendar neplačanih provizij ali, podredno, predložitev računovodskih informacij. V tem opominu je bilo poleg tega navedeno, da je bil isti poziv že naslovljen na družbo MAN Diesel z drugim opominom, sestavljenim pri španskem notarju kot javna notarska listina.

24 Sodni tajnik je 11. decembra 2013 zavrnil prošnjo družbe Tecom, ker naj ne bi obstajal noben sodni postopek, v okviru katerega bi bilo treba zaprositi za zahtevano medsebojno pravno pomoč.

25 Družba Tecom je naslednji dan zoper to zavrnitev vložila pritožbo, v kateri je trdila, da v skladu s sodbo Roda Golf & Beach Resort (C-14/08, EU:C:2009:395) člen 16 Uredbe št. 1393/2007 ne zahteva, da mora za to, da se lahko opravi vročitev izvensodnega pisanja, kot je to iz postopka v glavni stvari, teči sodni postopek.

26 Vsekakor je družba Tecom 13. decembra 2013 družbi MAN Diesel po španskem notarju vročila drug opomin, s katerim je zahtevala plačilo zapadlih, vendar neplačanih provizij ter odpravnine, da bi spoštovala enoletni zastaralni rok od prenehanja pogodbe, določen v členu 31 zakona 12/1992 za vložitev tožbe v zvezi s to odpravnino.

27 Sodni tajnik je s sklepom z dne 20. decembra 2013 zavrnil pritožbo in potrdil izpodbijano zavrnilno odločbo, pri čemer je pojasnil, da ni mogoče vsake zasebne listine šteti za „izvensodno pisanje“, ki je lahko predmet „vročitve“ v smislu člena 16 Uredbe št. 1393/2007. Natančneje, navedel je, da samo izvensodna pisanja, ki imajo zaradi svoje vrste ali uradne narave določene pravne učinke, spadajo na področje uporabe te uredbe.

28 Družba Tecom je 2. januarja 2014 zoper ta sklep vložila nadaljnjo pritožbo, v kateri je trdila, da je tudi popolnoma zasebno listino mogoče vročiti kot „izvensodno pisanje“ v smislu člena 16 Uredbe št. 1393/2007.

29 Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (prvostopenjsko sodišče št. 7 v Las Palmasu de Gran Canaria), pri katerem je bila vložena ta pritožba, je opozorilo, da je sicer v skladu s sodbo Roda Golf & Beach Resort (C-14/08, EU:C:2009:395) pojem „izvensodno pisanje“ v smislu navedenega člena 16 avtonomen pojem prava Unije in da do pravosodnega sodelovanja iz tega člena in Uredbe št. 1393/2007 „lahko pride tako v sodnem postopku kot izven njega“. Vendar je opozorilo tudi, da nima nobenega elementa, na podlagi katerega bi lahko odločilo, ali je mogoče listino, ki je ni izdal ali sestavil organ ali pravosodni uradnik, opredeliti za „izvensodno pisanje“.

30 V teh okoliščinah je Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria (prvostopenjsko sodišče št. 7 v Las Palmasu de Gran Canaria) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je mogoče popolnoma zasebno pisanje, ne glede na to, da ga ni izdal noben sodni organ ali javni uradnik, v skladu s členom 16 Uredbe št. 1393/2007 […] šteti za ‚izvensodno pisanje‘?

2. Če to velja, ali se lahko za izvensodno pisanje šteje vsako zasebno pisanje ali pa mora to pisanje imeti nekatere konkretne značilnosti?

3. Če tako zasebno pisanje ima takšne značilnosti, ali lahko državljan Unije zaprosi za vročitev po postopku, določenem v členu 16 trenutno veljavne Uredbe št. 1393/2007 […], potem ko je tako vročitev že opravil prek drugega nesodnega javnega organa, na primer notarja?

4. Nazadnje, ali je treba za namene člena 16 Uredbe št. 1393/2007 upoštevati, da ima tako sodelovanje čezmejne učinke in je potrebno za dobro delovanje notranjega trga? Kdaj je treba šteti, da ima sodelovanje ‚čezmejni učinek in je potrebno za dobro delovanje notranjega trga‘?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

31 S prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali, in če da, pod katerimi pogoji, je treba člen 16 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da pojem „izvensodno pisanje“ iz tega člena vključuje zasebno listino, ki je ni sestavil ali overil javni organ ali pravosodni uradnik.

32 Za koristen odgovor na ti vprašanji je treba najprej spomniti, da je v zvezi s pojmom „zunajsodno pisanje“ iz člena 16 Uredbe št. 1348/2000, ki je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1393/2007, Sodišče že presodilo, da ga je treba šteti za avtonomen pojem prava Unije (sodba Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točki 49 in 50). Kot je prav tako poudaril generalni pravobranilec v točki 46 sklepnih predlogov, ni nobenega razloga, da ne bi podobno razlagali enakega pojma „izvensodno pisanje“ iz člena 16 Uredbe št. 1393/2007.

33 V zvezi s tem je prav tako treba poudariti, kot je Sodišče že presodilo, da je treba navedeni pojem izvensodnega pisanja pojmovati široko in ga torej ni mogoče omejiti zgolj na pisanja, povezana s sodnim postopkom, tako da lahko vključuje tudi dokumente, ki jih sestavi notar (glej v tem smislu sodbo Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točke od 56 do 59).

34 Vendar pa zgolj na podlagi te ugotovitve ni mogoče odločiti, ali tak pojem zajema zgolj listine, ki jih je zunaj sodnega postopka sestavil ali overil javni organ ali pravosodni uradnik, ali pa vključuje tudi zasebne listine.

35 Ker v besedilu člena 16 Uredbe št. 1393/2007 ni pojasnil za določitev obsega navedenega pojma za te namene, je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso upoštevati kontekst navedenega člena 16 in cilje, ki jih uresničuje ta uredba, ter po potrebi njeno zgodovino nastanka (glej sodbi Drukarnia Multipress, C-357/13, EU:C:2015:253, točka 22, in Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, točka 30).

36 Najprej v zvezi s kontekstom je treba spomniti, da Uredba št. 1393/2007, ki je bila sprejeta na podlagi člena 61(c) ES, vzpostavlja, kot je navedeno v njeni uvodni izjavi 1, mehanizem vročanja sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah znotraj Skupnosti z namenom postopne vzpostavitve območja svobode, varnosti in pravice.

37 V zvezi s tem je treba prav tako poudariti, da je v skladu z uvodno izjavo 2 te uredbe njen namen izboljšati in pospešiti pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah med državami članicami za okrepitev pravilnega delovanja notranjega trga (glej v tem smislu sodbi Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točki 29 in 34, ter Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točka 54).

38 Ker pa iz teh pojasnil ne izhaja noben odločujoč napotek glede obsega pojma izvensodnega pisanja, je treba poiskati druge koristne elemente, tudi v zgodovini zakonodajnega nastanka Uredbe št. 1393/2007, in natančneje v kontekstu razvoja področja pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, na katerega spada (glej v tem smislu sodbo Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 50).

39 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Svet celo pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 1348/2000 z aktom z dne 26. maja 1997 sprejel Konvencijo iz leta 1997.

40 V tej konvenciji pojem izvensodnega pisanja ni bil opredeljen. Vendar je bilo v obrazložitvenem poročilu o tej konvenciji, omenjenem v točki 6 te sodbe, v komentarju glede člena 1 navedeno, da ta pojem lahko vključuje ne samo pisanja, ki jih pripravi pravosodni uradnik, kot je notarska listina ali akt sodnega izvršitelja, ali pisanja, ki jih pripravi uradni organ države članice, ampak tudi zasebne listine, „katerih narava in pomen upravičujeta, da se jih pošlje in z njimi seznani naslovnike po uradnem postopku“.

41 Čeprav države članice niso ratificirale navedene konvencije, pa se je uporabila kot navdih za pripravo Uredbe št. 1348/2000, katere sprejetje je bilo namenjeno ravno zagotovitvi kontinuitete rezultatov, ki so bili doseženi v okviru sklepanja te konvencije.

42 Uredba št. 1348/2000 sicer prav tako ni natančno in enotno opredelila pojma izvensodnega pisanja ter je v skladu s členom 17(b) zgolj prepustila Komisiji nalogo, da po posvetovanju z državami članicami sestavi glosar, v katerem so navedena pisanja, ki se lahko vročajo, pri čemer pa so bile informacije, ki so jih sporočile navedene države članice, le informativne (glej sodbo Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točki 46 in 47).

43 Iz besedila tega glosarja pa je razvidno, da so države članice pod nadzorom Komisije različno opredelile pisanja, za katera so menile, da se lahko vročajo po navedeni uredbi (glej sodbo Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točka 47), pri čemer so bila v kategorijo izvensodnih pisanj, kot je

poudaril generalni pravobranilec v točki 36 sklepnih predlogov, vključena ne samo pisanja javnih organov ali sodnih uradnikov, ampak tudi zasebne listine s specifično pomembnostjo v danem pravnem redu.

44 Na podlagi navedenega je mogoče sklepati, da je treba v skladu z usmeritvami iz sodne prakse, navedene v točki 33 te sodbe, in kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 60 sklepnih predlogov, pojem „izvensodno pisanje“ v smislu člena 16 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da vključuje hkrati dokumente, ki jih sestavi ali overi javni organ ali pravosodni uradnik, in zasebne listine, katerih uradno pošiljanje njihovemu naslovniku, ki prebiva v tujini, je nujno za izvrševanje, dokaz ali ohranitev pravice ali pravnega zahtevka v civilnih ali gospodarskih zadevah.

45 Čezmejno pošiljanje takih listin z mehanizmom vročanja, vzpostavljenega z Uredbo št. 1393/2007, namreč prav tako krepi pravilno delovanje notranjega trga na področju sodelovanja v civilnih in gospodarskih zadevah in postopno vzpostavlja območje svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji.

46 Glede na navedeno je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 16 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da pojem „izvensodno pisanje“ iz tega člena ne vključuje samo pisanj, ki jih sestavi ali overi javni organ ali pravosodni uradnik, ampak tudi zasebne listine, katerih uradno pošiljanje njihovemu naslovniku, ki prebiva v tujini, je nujno za izvrševanje, dokaz ali ohranitev pravice ali pravnega zahtevka v civilnih ali gospodarskih zadevah.

Tretje vprašanje

47 S tretjim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da je vročitev izvensodnega pisanja po postopku iz te uredbe mogoča celo, kadar je bila prva vročitev tega pisanja že opravljena s pošiljanjem na drug način.

48 Uvodoma je treba navesti, da niti iz spisa niti iz pojasnil strank na obravnavi ni jasno razvidno, ali je bila prva vročitev, omenjena v tem vprašanju, opravljena s pošiljanjem na način, ki ni predviden z Uredbo št. 1393/2007, ali na enega od drugih načinov pošiljanja, vzpostavljenih s to uredbo.

49 Da bi se v teh okoliščinah predložitvenemu sodišču dalo koristen odgovor, je treba najprej preučiti primer, v katerem je prosilec prvo vročitev opravil na način, ki ni predviden z Uredbo št. 1393/2007.

50 V zvezi s tem zadostuje opozoriti, da besedilo člena 1(1) te uredbe natančno določa, da se ta uredba uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, „kadar je treba poslati […] izvensodno pisanje iz ene države članice v drugo državo članico z namenom vročitve v slednji državi članici“ (sodba Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 20).

51 V tem kontekstu je treba navesti, da navedena uredba, kot je Sodišče že presodilo, predvideva le dva primera, v katerih je vročitev pisanja med državami članicami zunaj njenega področja uporabe in je ni mogoče opraviti na načine, ki jih vzpostavlja, in sicer, prvič, kadar je stalno ali običajno prebivališče naslovnika neznano, in drugič, kadar je ta imenoval pooblaščenega predstavnika v državi, v kateri poteka sodni postopek (glej sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 24).

52 Tako je gotovo, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 75 sklepnih predlogov, da Uredba št. 1393/2007 ne določa nobene druge izjeme od uporabe načinov, določenih za pošiljanje izvensodnega pisanja med državami članicami, za primer, da bi prosilec predhodno že vročil isto pisanje s pošiljanjem na način, ki ni določen s to uredbo.

53 Tako je v tem primeru čezmejna vročitev izvensodnega pisanja s pošiljanjem na načine, določene z Uredbo št. 1393/2007, še vedno mogoča.

54 Dalje, v zvezi s posledicami v primeru, v katerem naj bi prosilec prvo vročitev opravil po postopku iz Uredbe št. 1393/2007, je treba poudariti, da ta uredba izčrpno določa različne načine pošiljanja (glej sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 32), ki se uporabijo za vročitev izvensodnih pisanj na podlagi njenega člena 16.

55 Člen 2 te uredbe določa zlasti, da se pošiljanje pisanj načeloma izvaja med organi za pošiljanje in organi za sprejem, ki jih imenujejo države članice (sodba Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 30).

56 Poleg tega navedena uredba v oddelku 2 določa druge načine pošiljanja, kot so pošiljanje po konzularni ali diplomatski poti, vročanje po diplomatskih ali konzularnih predstavnikih, vročanje z uporabo poštnih storitev ali na zahtevo vsake zainteresirane osebe po sodnih uradnikih, uradnikih ali drugih pristojnih osebah zaprošene države članice (sodba Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 31).

57 V tem kontekstu je treba vseeno pojasniti, na eni strani, da Uredba št. 1393/2007 med različnimi načini pošiljanja, ki jih je vzpostavila, ne določa hierarhije (sodbi Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 31, in Plumex, C-473/04, EU:C:2006:96, točka 20).

58 Na drugi strani je treba opozoriti, kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah 78 in 79 sklepnih predlogov, da ta uredba za zagotovitev hitrega čezmejnega pošiljanja zadevnih pisanj niti organom za pošiljanje oziroma organom za sprejem, niti diplomatskim oziroma konzularnim predstavnikom, niti sodnim uradnikom, uradnikom ali drugim pristojnim osebam zaprošene države članice ne nalaga, da morajo preveriti smotrnost ali upoštevnost razlogov, iz katerih je prosilec uporabil vročitev pisanja s pošiljanjem na vzpostavljene načine.

59 Iz navedenega je razvidno, da lahko na področju vročanja izvensodnega pisanja prosilec ne samo izbere en ali drug način pošiljanja, določen z Uredbo št. 1393/2007, ampak tudi uporabi hkrati ali zaporedno dva ali več načinov, za katere glede na okoliščine posameznega primera meni, da so najsmotrnejši ali najprimernejši (glej v tem smislu sodbo Plumex, C-473/04, EU:C:2006:96, točke 21, 22 in 31).

60 Zato vročitev izvensodnega pisanja na enega od načinov, določenih z Uredbo št. 1393/2007, ostaja veljavna, tudi če je bilo prvo pošiljanje tega pisanja že opravljeno na način, ki ni eden od tako določenih.

61 Glede na navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da je vročitev izvensodnega pisanja po postopku iz te uredbe mogoča tudi, kadar je prosilec prvo vročitev tega pisanja že opravil s pošiljanjem na način, ki ni predviden z navedeno uredbo, ali na enega od drugih načinov pošiljanja, vzpostavljenih s to uredbo.

Četrto vprašanje

62 S četrtim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 16 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da je treba za namene uporabe tega člena v vsakem posameznem primeru preveriti, ali ima vročitev izvensodnega pisanja čezmejne posledice in je potrebna za pravilno delovanje notranjega trga.

63 Prvič, v zvezi s čezmejnimi posledicami zadostuje spomniti, da je Uredba št. 1393/2007 ukrep, ki v skladu s členoma 61(c) ES in 65 ES spada na področje pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, ki imajo ravno take posledice (glej v tem smislu sodbo Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točka 53).

64 Tako člen 1(1) navedene uredbe izrecno določa, da se ta s pridržkom izključenih zadev uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, kadar je treba poslati sodno ali izvensodno pisanje „iz ene države članice v drugo državo članico“ z namenom vročitve v slednji državi članici.

65 Ker so tako čezmejne posledice pošiljanja sodnega ali kot v obravnavanem primeru izvensodnega pisanja objektiven pogoj za uporabo Uredbe št. 1393/2007, je treba šteti, da je nujno vedno izpolnjen, kadar vročitev takega pisanja spada na področje uporabe te uredbe, in je tako treba pošiljanje opraviti v skladu s sistemom, določenim s to uredbo.

66 Drugič, v zvezi s pravilnim delovanjem notranjega trga je gotovo, da je to, kot je razvidno iz uvodne izjave 2 Uredbe št. 1393/2007, glavni cilj mehanizma vročanja, ki ga ta uredba določa (glej v tem smislu sodbo Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točka 55).

67 V tem kontekstu, ker so bili vsi načini pošiljanja sodnih in izvensodnih pisanj, določeni z navedeno uredbo, izrecno vzpostavljeni za doseganje tega cilja, je legitimno izhajati iz tega, da vročitev takih pisanj, kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo teh načinov, nujno prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga.

68 Kot je poudaril tudi generalni pravobranilec v točki 71 sklepnih predlogov, tako ni mogoče šteti, da je pravilno delovanje notranjega trga element, ki bi ga bilo treba preveriti pred vsako vročitvijo, opravljeno na način iz Uredbe št. 1393/2007 in zlasti iz njenega člena 16.

69 Glede na navedeno je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 16 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da kadar so pogoji za uporabo tega člena izpolnjeni, ni treba v vsakem posameznem primeru preveriti, ali ima vročitev izvensodnega pisanja čezmejne posledice in je potrebna za pravilno delovanje notranjega trga.

Stroški

70 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Člen 16 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 je treba razlagati tako, da pojem „izvensodno pisanje“ iz tega člena ne vključuje samo pisanj, ki jih sestavi ali overi javni organ ali pravosodni uradnik, ampak tudi zasebne listine, katerih uradno pošiljanje njihovemu naslovniku, ki prebiva v tujini, je nujno za izvrševanje, dokaz ali ohranitev pravice ali pravnega zahtevka v civilnih ali gospodarskih zadevah.**

2. **Uredbo št. 1393/2007 je treba razlagati tako, da je vročitev izvensodnega pisanja po postopku iz te uredbe mogoča tudi, kadar je prosilec prvo vročitev tega pisanja že opravil s pošiljanjem na način, ki ni predviden z navedeno uredbo, ali na enega od drugih načinov pošiljanja, vzpostavljenih s to uredbo.**

3. **Člen 16 Uredbe št. 1393/2007 je treba razlagati tako, da kadar so pogoji za uporabo tega člena izpolnjeni, ni treba v vsakem posameznem primeru preveriti, ali ima vročitev izvensodnega pisanja čezmejne posledice in je potrebna za pravilno delovanje notranjega trga.**

Podpisi